

मोहादनाम्नोहासीद्यमानमिज्जधा॥३॥मात्मानमनुजन्मयाद्य
साभिजायाः सुताभ्यां॥लोकात्प्रत्युपकाराद्यनचेतैकत्रयप्र
॥३॥तथापि॥सावर्तमेवगर्हयन्निपातिता॥महामाया
वेताससारित्यतिक्ता॥४॥तत्रात्रविषयः कार्योद्यो
दानगम्यते॥महामायाहरेद्येन॥मायाप्रचर॥५॥

विनामपि जेतोसि देवी भगवत् सा ह सा ॥ दत्ता शक्य मोक्षाय महाय
महासाया प्रयत्नं कति ॥ ४७ ॥ तथा हि रज्जुर्विष्णु जगदन्तर्गत चो
॥ भेदः प्रम ॥ ४८ ॥ अतिमुक्तये ॥ ४९ ॥ सा विद्या परमा सु
क्तिर्हेतुवत् सना ॥ ५० ॥ अरबं दुहेतुश्चैव सर्वं श्वरे श्वरी ॥ ५१ ॥
॥ या ॥ ५२ ॥ अत्र न हि सा देवी महादेवि ॥ ति ॥ भवान् ॥ प्रवीति

अथ मु ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ४५ ॥ यत्प्रभावाय सा देवी
॥ ४६ ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ४७ ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ४८ ॥
॥ ४९ ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५० ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५१ ॥
तथापि नर ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५२ ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५३ ॥
ये मणिर्भवत्तसायदा ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५४ ॥ अथ नमो ॥ अथ नि ॥ ज ॥ ५५ ॥

विनिघ्नः॥ त्वमेव सात्त्विका वित्री त्वं देवी जननी परा॥ ५४॥ त्वमे
महास्यं तेषां पञ्चभूतं तत्सृज्यते जगत्॥ त्वं धैतत्वात्स्यते देवित्व
मत्स्यते च॥ ५५॥ विमर्शो मष्टिरूपा त्वं स्थिति रूपा च
पात्नने॥ ५६॥ त्वं सात्त्विका वित्री त्वं जगत्सृज्यते जगत्सृज्यते॥ ५७॥ महासि
द्यानं ह॥ ५८॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥

इष्टप्रदः॥ ५९॥ त्वमेव सात्त्विका वित्री त्वं देवी जननी परा॥ ६०॥ त्वमे
महास्यं तेषां पञ्चभूतं तत्सृज्यते जगत्॥ त्वं धैतत्वात्स्यते देवित्व
मत्स्यते च॥ ६१॥ विमर्शो मष्टिरूपा त्वं स्थिति रूपा च
पात्नने॥ ६२॥ त्वं सात्त्विका वित्री त्वं जगत्सृज्यते जगत्सृज्यते॥ ६३॥ महासि
द्यानं ह॥ ६४॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥ महासिद्धिः॥

१३

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

... नि...
... नो रात्र...
... १०...
... ज्वाला...
... रत्न...
... १४

तो रत्न वांश्चापं वा सा पूर्णो तथे बुधी ॥ १० ॥ बज्र मित्रः समुत्थाद्य कु
लिशादमराधिपः ॥ ११ ॥ रत्नोत्तये सहस्राक्षो घटा मेरावता इजाता ॥
कालदंडाद्यमोदं उपाप्रां चो बुधति रत्नो ॥ १२ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमात्मा
दो वत्साक मंडल ॥ सप्त सप्तै मरू पेषु निजरश्मीति वाकरः ॥ १३ ॥
लक्ष्मि रत्न वैवाचक मंतस्था चर्म च निर्मलं ॥ लीरोत्तम मंत राहता

हे नद्योरेताह सस्त्रमायूरिनेनमः॥ अमायतातिमहताप्रतिशब्दे
महानभूत॥ ३२॥ बुभुभुः सकलालोकाः समुद्राश्चक्रवर्तिरे
वचात्तवमुधाचेलुः सकलाश्चमहाधराः॥ ३३॥ जयेतिदेवाश्च
मरुतामृचुः सिंहबाहिनी॥ तुष्टुवुर्मुनयश्चैनामहिनश्रात्मसू
तयः॥ ३४॥ दृष्टासमस्तसंजुधं त्रैलोक्यममरायः॥ सत्रज्ञ

खिलसंन्यासेऽप्युत्तमरुदायुधाः॥ ३५॥ आः किमेतदिति
धादाभामहिषासुतः॥ ३६॥ अमरुदवततंशब्दमशौघैरसुरैर्वृत॥ ३७॥
सदृशततोदेवीव्याघ्रलोहत्रयं विद्या॥ पादाकांस्यावतसु
रितोत्तिरितं वरा॥ ३८॥ तैमिताशेषपातालाधनुज्जो निः
नता॥ दिशोभुज्जं हस्तैश्च संमता ह्या परसंस्थिता॥ ३९॥ न तद्वत्

वृत्तः इत्यनेन विनाः ॥ रक्षासुके रक्षाः ॥ रिज
॥ महिषासुरसेना ॥ सगराख्यो मरुतः ॥ पुपुषे वासरवा
॥ नेचुरंगवला विनाः ॥ यत्नां मयुतेः मद्रि रयः ॥ यो मय
पुरः ॥ अयु उता सुतः ॥ अयु उता सुतः ॥ ४१ ॥ मया सदि
अनिपुतरसिलो मयुतः ॥ अयुता नाशनेः मद्रि रयः ॥ यो मय

पुषेर तो ॥ ४२ ॥ गजवाः जिसहलौ घोरने केः परिवारितः ॥ वृत्तः
थानां कोद्याचयु देता मयु अत ॥ ४३ ॥ विजालाख्यो यत्नां च
पंचाशद्विरथायुतेः ॥ पुपुषे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ॥ ४४
अन्ये च तत्रा यत्त सौरथ नगरा रते रत्नाः ॥ पुपुषुः संयुगे दद्यात्
हतत्र महासुराः ॥ ४५ ॥ काटि कोटि रुहसि ह रथानां दतिनां

या॥ हयानां च वृत्तो युजेत न न हि सा सुरः॥ ४६॥ लोम रैभिः प
 च शक्तिभिः शलेस्तथा॥ ४७॥ धुः संयुगे देव्या खड्गेः पदशुभा
 ॥ ४८॥ केचिच्च चित्तिपुः शक्तः केचित्प्राशास्तथापरे॥ देवी तत्र
 प्रहारे स्तते तां हंतुं प्रक्रमुः॥ ४९॥ आ देवी तनूना निशस्त्रा स्य स्त्रा
 शि चंडिका॥ लीला य प्रति के र निज शस्त्रा स्ववर्षिणी॥ ५०॥

विद्य

परे शर
नैस्तथा ॥ विपथिना निपातेन गदया भुवि शेरते ॥ ५९ ॥ वेत्तु
केचिदुधिरं मुक्तेन मुक्तेन ताः ॥ ६० ॥ विपथिना धूमौ भिजाः दाने
नव न्यसि ॥ ६१ ॥ निरंशं गदये दत्ता ॥ ६२ ॥ विपथिना धूमौ भिजाः दाने
सेना सुकारिताः दत्ता ॥ ६३ ॥ मुमुक्षु विपथिना धूमौ भिजाः दाने
हवन्ति भाषिन् ॥ ६४ ॥

२५
 रः॥१॥ श्री रे यो ॥ ३५
 स्तत्र न तं पु डं न चा सुः॥ ३५ य वे ॥ ३५ पु न्य न्य पु न्य
 दि वि ॥ ३॥ इति पां कडे य ॥ ३५ न ॥ ३५ रे ॥ ३५ म ॥ ३५
 पा पु रे से य धः॥ ३५ मि ह न्य न्ना वं त से न्य म व लो क
 महा सुरः ॥ से नाना वि जुरः को पा द्य को यो दु म यां वि कां ॥ १॥

२५
 शृंगाभ्यापर्वनानुचं क्षिप्ते पचन नार ॥ २५ वे ग भ्र म रा वि जुरा
 मही त स्य वा शी ॥ २५ गु ले नार ॥ २५ श्रः श्रा व न मा स स र्व तः
 २५ धु त शृ ग वि भि न्ना श्र यं ड ॥ २५ श्रु मा नि न्ना ह्नाः
 शत श्रो नि वे तु र्भ शो च लाः ॥ २५ स मी ध
 तं महा सु ॥ २५ सा चं नि न्ना को प न द ॥ २५ को रो त

ति स्नातस्यैषा शान्तं वधमहासुरं ॥ तस्याजमाहिषं रूपं सेऽपि वजे
महासृष्टेः ॥ १८ ॥ ततः सिंहोभवत्सद्यो यावन्नस्यां विकाशिरः ॥
१९ ॥ नहि तावत्पुरुषः खड्गपाणि रट्टशत ॥ २० ॥ तत एवासुपुरुषं देवी
चिह्ने दशायुकेः ॥ तं खड्गचर्मणासादृततः सौभूम्यमहागजः ॥ २१ ॥
करेणैव महासिंहं तं च कर्षजगजं च ॥ कर्षतस्तत्तु वरं देवा खड्गेन नि

रहं ततः ॥ २२ ॥ ततो महासुरो भुयो माहिषं वपुस्तस्थिताः ॥ तथैव क्षो
भयामासं त्रैलोक्यं स चराचरं ॥ २३ ॥ ततः कुब्जजगन्माता चंडिका
पानसुत्तमं ॥ पयोपुनः पुनश्चैव तदा हस्ता हिरालोचना ॥ २४ ॥
हं वासुरः सोऽपि वपुर्वीर्यमहे च तः ॥ विधाता भूषा च चिंत्ने च चिंत्ने
कोऽतिभूषा ॥ २५ ॥ ततः सौभूम्यमहागजः खड्गेन चूर्णायंती शरीरं

पमचिंस्ममेतं विज्ञानं यो यमदुःखमकारि ॥ किं चाननेषु चरि
तानितवानिया निसर्गेषु देव्यसुरदेवगणारिषु ॥ ५ ॥ समस्त
जगतां त्रिगुणाधिपे नाना यसे हरिहारादिभिः प्रपूज्यते ॥ ६ ॥
पारिवर्त्ममिदं जगदंशभूतमव्याहृतं हि मरमात्रं तत्तुमाद्या ॥ ७ ॥
॥ इ ॥ पस्याः समस्तसुरतासमुद्रोक्तो नतु प्रि प्रयाति सकलेषु मखेषु देवी

॥ स्वाहासिंवेपितुगंस्थचतुष्टिहेतुसुचार्यसेखमतएवजनेः स्व
धाच ॥ १ ॥ यासुक्तिहेतुरधिचिंस्ममहावृताचञ्चभ्यस्वसेसुनिय
तेत्रिपतस्वसारे ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरत्नसमस्तदोषैर्विद्य
सिसाभगवती एवमाहिदेवि ॥ २ ॥ प्राद्यात्मिका सुविमलसुषुप्ता
निधानमुद्गी ॥ ३ ॥ परमपदं च सा श्री ॥ देवी त्रयीभगवती भ

नेसम्मताजनपदेषुधनाः ॥ धात्रेष्वायशांसिनचसीदुत्तिधः ॥
वर्गः ॥ धन्यास्त एवनिर्मुक्तात्मजभृत्यदारायशांसः ॥ १४ ॥
भवतीप्रसन्ना ॥ १४ ॥ धर्म्याशिदेविसकलाः ॥ देवकः ॥ स्यात्पा
दतः प्रतिदिनं सुकृतीकरोति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततोभवतीप्रसन्ना ॥ १५ ॥
श्लोकत्रयेण फलदाननुदेवितेन ॥ १५ ॥ दुर्गा स्मृता हरसिद्धिप्रदो

ग २
षट्पन्नोः स्वर्ग्ये स्मृता मतिमतीव सुभारदासि ॥ दारिद्र्यदुःखमयदरारिणा
त्वरन्या सर्वोपकारक लणाय सराई चिन्ता ॥ १६ ॥ यमिह ॥ जदुपेति सुखं
तथैतेकुर्वन्तुनामनरकायचिरायपापं ॥ संग्राममृत्युमधिगम्य
दिवं प्रयातुमत्वेति नूनमहितां च निहंसि देवि ॥ १७ ॥ देव ॥ विः
भवतिप्रकृतिमयं ॥ ततो सुखान्नरिषु यत्प्रदिराधिशब्दं ॥ लोका-

वि.
पांतुरिष्यो हि शल्यपूता इत्यंमतिर्भवति तेष्प्यपि तेष्पु साधु ॥ १८ ॥
खड्गप्रभानिकरविस्फुरगोलयोः शूलाग्रकांतिनिबहेन दृशे
सुराणां ॥ यन्नागतार्विलयमंशुमदिंदुखंडं योग्याननंतवविलो ॥ १९ ॥
कयतांतदेतत् ॥ २० ॥ दुर्दृत्तवृत्तशामनंतवदेविशालं रूपं तपोचर
विचित्रमनुत्पमन्यैः ॥ वीर्यं च हंत हतदेवपराक्रमाणां वैरि

षुपिप्रकटितैवदयात्वयेत्यंकेनोपमाभवतु तेस्यपराक्रम
स्वरूपंचशत्रुभयकार्यतिहारिकुचैचित्तैकपासमरनिष्ठ
ताचदृष्टास्त्वयेवदेविवरदेभुवनत्रयेपि ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यमेतद
खिलंरिपुनाशनेनत्रातंतवयासमरमूर्धनितेपिहस्त्राभीतादिवं
रिपुगणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते

३३ ॥ २२ ॥ शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चां विके ॥ घंटय स्तनेन नः पा
हि चापज्या नि स्तनेन च ॥ २३ ॥ आ चारु ह प्रति च्छां च चंडिकेर
हृद हितो ॥ ग्रामतो नात्म शूलस्य उत्तरस्यां न ये श्वरी ॥ २४ ॥
सो म्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरंति ते ॥ यानि चात्मनो
घोराणि ते रक्षा स्मंस्तथा भुवं ॥ २५ ॥ खड्गशूलगदा

गदिसंघं ॥ ब्रूये स्मत्प्रसंज्ञात्वं भवया सर्वदां विके ॥ २६ ॥ अ
वि वाच ॥ इति प्रसादिता देवैर्जगतो र्ये तथात्मनः ॥ तये
त्युक्ता भद्रका लीव भूवां तर्हि तानृप ॥ २७ ॥ इत्येतत्कथि
तं भूय संभूता सा यथा पुरा ॥ देवी देव शरीरे न्यो जगत्रय हि
नोषिणी ॥ पुनश्च गौरि देहा सा स मुद्रा यथा भवत् ॥ व

आयदुष्टहेत्यानां तथा पुंभानि पुंभयोः रहराणामत्र लोका
नां हेवानां तु यकारिणी न कृणुममयारया तं यथावत्
यथा मिते ॥ इह ॥ इति मां **के** उयेपु **रा** लासाव **सि** के म **अं** रेरे **३५**
वीमहात्म्ये मरिचा **सु** रवधः **४** च नृप्यो **या** यः ॥ अथ ज्ञान
॥ देवदेव गुरुमी **कु** ना इह तनेत्र **समा** मि तं **रु** तने **व** द्या

समाप्तः

उच्यते न वेद सा रतु न यो मे देवि मे सा मते ॥ की सा त्वं महति
समयमसिद्धि त्वमेवा श्रीविधात्री विधात्री यने ॥ ता सा कारि
णी कारये दुविमने हो तुं विकार रतु ॥ ४ ॥ उत्तर **व** रित्रस्य
रुद्रं विष्णुं महासरस्वती देवता अत्रुष्टुष्टु कन्दो भीमा श
क्तिभ्रामरी बीजं सूक्तं तत्त्वं महासरस्वती श्रीस्य यं उत्तरव

रित्रजपेविनियोगः॥ हृषि **रु** वाच॥ पुरा शुभानि शुभाभ्यां मसु
 राभ्यां शचीपते॥ त्रैलोक्यं यज्ञभागा सुहृदामहवत्ता श्र
 यात्॥ १॥ नावेव सूर्य्यं तां तद्वदधिकारं तथे न्वं॥ कोवेर
 मयया म्यं च चक्रातेवरुणस्य च॥ २॥ नावेव पव
 भ्रष्टराज्याः पराजिताः॥ ३॥ इति अधिकारास्त्रिदशे शास्त्रा
 नर्द्धिचर कर्तुर्वैदिक कर्मभेदः॥ ततो देवा विभिर्दुः

भ्यां सर्वे निराकृताः॥ महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरं त्य पराजि
 ताः॥ ४॥ तथास्माकं वरोद नो मया पत्सु स्मृता रिवत्ताः
 रिवत्ताः॥ भवतां नाशायिष्यामि तद्दहणात्परमापदः
 ॥ ५॥ इति कृत्वा मतिं देवा हि सर्वं तं गे म्वरं॥ जगमुत्तुत्रतनो
 देवीं विस्तु मायां प्रीतिं पुबुः॥ ६॥ नमो देव्ये महादेव्ये शिवा

ये शततत्रमः॥ नमः ब्रह्मैवमद्राये नि यतां प्रसादात्
ताम् ॥ ७ ॥ शोभाये नमो नित्याये गोर्ध्राये नमो नमः
३७ ज्योतिस्त्राये चंद्ररूपिणे सुधीये शततत्रमः॥ ८ ॥ क ३७
न्यासे प्रसादात् ओसि ओ कूर्मो नमो नमः॥ नेत्रैर्भू
भृतां तन्मै सर्वा लोके ते नमो नमः॥ ९ ॥ दुर्गाये दुर्गपाराये

साक्ष्ये सर्वकारिणे॥ स्वास्ते तथैव ब्रह्मायै भूम्नाये शततत्र
मः॥ १० ॥ अतिसौम्यातिशोभाये नमस्तस्यै तस्यै नमस्तस्यै न
मो नमः॥ नमो जगत्प्रतिष्ठाये देव्यै कूर्मैर्भू नमो नमः॥ ११
या देवी सर्वभूतेषु विस्त्रमायेति सन्दिता॥ नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः॥ १२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु वेतने

स्वभिधीयते॥ नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमो नमः॥ १३॥ या
देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता॥ नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नम
स्तुभ्ये नमो नमः॥ १४॥ या देवी सर्वभूतेषु विज्ञा रूपेण संस्थि
ता॥ नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमो नमः॥ १५॥ या देवी सर्व
भूतेषु हृदयरूपेण संस्थिता॥ नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये

नमो नमः॥ १६॥ या देवी सर्वभूतेषु क्रायारूपेण संस्थिता॥ नम
स्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमो नमः॥ १७॥ या देवी सर्वभूतेषु
शक्तिरूपेण संस्थिता॥ नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमो
नमः॥ १८॥ या देवी सर्वभूतेषु तत्त्वरूपेण संस्थिता॥ नम
स्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमस्तुभ्ये नमो नमः॥ १९॥ या देवी सर्वभूते

पुष्पातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो
नमः ॥ १० ॥ या देवी सर्वभूतेषु ज्ञातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्त
स्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्वभूतेषु ल ३
ज्ञातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः
॥ १२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शास्त्रिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै

प २

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धा
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो
नमः ॥ १४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु वाक्तीरूपेण संस्थिता ॥ न
मस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १५ ॥ या देवी सर्वभूते
षु अस्मीरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै न

मो नमः ॥ २६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु भृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्त
स्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु
४० तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै न
मस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ २९ ॥ या देवी सर्वभूतेषु दया

रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः
३० ॥ या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३१ ॥ या देवी सर्वभूतेषु पुष्टिर
ूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ३२ ॥
या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्त

४२
स्येनमस्तस्येनमोनमः॥ ३३॥ या देवी सर्वभूतेषु भ्रातिरूपेणा
संस्थिता॥ नमस्तस्येनमस्तस्येनमस्तस्येनमोनमः॥ ३४॥ इति
याराणामधिष्ठात्रीभूतानामखिलेषु या॥ भूतेषु शतैतैस्तस्य
व्याघ्रे देव्येनमोनमः॥ ३५॥ चित्तिरूपेणाया कृत्स्नमेतद्व्या
प्यस्थिता जगत्॥ नमस्तस्येनमस्तस्येनमस्तस्येनमोनमः॥ ३६॥

पुगीयते॥ ४१॥ तस्यां विनिर्गतायां तु कृत्स्नाभूत्साविण्यवती
कालिकेति सारख्या ताहिमाचलकृताश्रया॥ ४२॥ ततो विष्वा
परं रूपं विभ्राणं सुमनोहरं॥ ददर्श चंडो मुंडश्च भृशं शुंभनि
शुंभयोः॥ ४३॥ ताभ्यां शुंभाय चारख्याता अतीव सुमनोहरा॥
काप्यास्तेस्त्री महासज्जाभासयंतहिमाचलं॥ ४४॥ नैव तादृक्

त्रयार्चनो ॥ स्नातुमभ्याषयेतो येनाद्रव्या नृपनंदन ॥ ३१ ॥ सा च
वीता-सुरा-सुभुः ॥ इति स्तुतयते वक्रा ॥ शरीरकोषतश्चास्याः समु
द्रताम्रवीहिवा ॥ ३२ ॥ स्तोत्रं समेतत्क्रियते शुभं देस्य निराकृतैः
॥ देवैः समेतैः समरे निशुभेन पराजितैः ॥ शरीरकोषतश्चास्याः
पार्वत्या निरुता ॥ वक्रा ॥ कोऽपि कीर्तिसमस्तैः पुनतो लोके
शि

रिजाततरुश्चायंतयेवोच्चैश्चवाहयः ॥ ४१ ॥ विमानं हंसं संपुक्तं मे
तति एतितैर्गणैः ॥ रत्नभूतमिहानीतं परासी देवसोऽहं ॥ ४२ ॥
नीर्धरेषु महापद्मसमानीतो धनेश्वरात् ॥ किं जलिकं नीदरो
चाव्रीर्मात्मानमहानपंकं ॥ ४३ ॥ इति वक्रा रुतांगे देवता
च न श्रीविति एति ॥ यथायं स्तुतवतो यं पुरासीत्प्रजापतिः ॥ ४४ ॥

मृत्योरुक्तांतिरानामशक्तीरिहात्वयाहता ॥ पाशंशतिलराजस्यभानु
स्तवपरिग्रहे ॥ ५२ ॥ निशुंभस्याद्विजानाश्चसमस्तारत्नजातयः ॥ वीद्मि
४५ अपिददौतुभ्यमग्निशौचेचवाससी ॥ ५३ ॥ एवंदेत्येन्नरत्मानिसमस्ता
आहतानिते ॥ स्त्रीरत्नमेषाकल्पाणीत्वयाकस्मान्नृत्त्यते ॥ ५४ ॥
अपिरुवाच ॥ निशंभ्येतिवचः शुंभः सतदाचंडयोः ॥ प्रेषयामास

मु३१

सुग्रीवंदूतंदेव्यामहासुरं ॥ इतिचेतिचवक्त्रव्यासागत्वावच
नामम ॥ यथाचाभ्येतिस्मृत्वातथाकाव्यंस्वयात्तद्यु ॥ ५५ ॥
सतत्रगत्वायत्रस्त्रेशैलोद्देशेतिशोभने ॥ सादेवीतांततश्चाह
शुभंरतामधुरयागिरा ॥ ५६ ॥ दूतउवाच ॥ देवीदेत्येष्टरःशु
भस्त्रैलोक्येपरमेष्टरः ॥ दूतोहंप्रेषितस्तेनत्वत्सकासमि

य२

हागतः॥ ५१॥ अथाहताज्ञसर्वासुयः सहादेवयोनिषु॥ निर्भि
तास्वित्तदेत्पारिंसयसाहणुष्वतत्॥ ५८॥ समवेत्तोक्य
४६ मखिलंममदेवावसानुगाः॥ यज्ञभागानहंसर्वानुपस्त्रा ४६
मिदथकुपथकु॥ ५२॥ वेत्तोक्यवरत्वा निममवस्थानि
शेषतः॥ तथेवगजरत्वा निममवस्थानि शेषतः॥ तथे

वगजरत्वा निहत्वा रेवेन्रवाहनम्॥ सीरोहमयनोडूत
मप्यरत्वंममासरेः॥ उच्चैःप्रवसतंसंतत्प्रशिपत्यसमर्पि
तं॥ ५३॥ यानिचात्रानिदेवेषुगंधर्वेषुरगेषुच॥ रत्नभूता
निभूतानितानिमय्येवशोभने॥ ५४॥ स्त्रीरत्नभूतांत्वां
देवीलोकैमआमहेवयं॥ सात्वमस्मानुपागद्वयं॥

रत्नभुजो वयं ॥ ६३ ॥ मां म्वा मनुजं वापि नि शुंभ मुरु विक्रम
॥ भजत्वं चंचला पोगी रत्नभूता सिंवे यतः ॥ ६४ ॥ परं
४७ ॥ धर्म्यमनुलं प्राप्सते मत्परिग्रहात् ॥ एतं दुध्या सम
चमत्परिग्रहतां ब्रज ॥ ६५ ॥ अविह वाच ॥ इत्युक्त्वा सा
हा देवी गंभीरं तस्मिन्ता जगो ॥ दुर्गा भगवती भद्राय नमः ॥

धर्म्यते जगत् ॥ ६६ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तं त्वयानात्र मित्या
किञ्चित्त्वयोरितं ॥ त्रेलोक्याधिपतिः शुंभो नि शुंभश्चा
पिता दृशः ॥ ६७ ॥ किं त्वत्र यत्प्रतिज्ञातं मिथ्या तत्क्रियते
कथं ॥ श्रूयतामल्पबुद्धिः ॥ अतिज्ञाया ह्यनापुरा ॥ ६८ ॥
यो मां जयति सं ग्रामे यो मे दृष्टं व्यपोहति ॥ यो मे प्रतिव

लो लो के समे भर्ता भविष्यति ॥ ६१ ॥ तदा गच्छतु शुभो वनिशुं
भो वा महा सुरः ॥ मां जित्वा किंचिरेणात्र पाणिं गृह्णातु मे
लघु ॥ १० ॥ इत उवाच ॥ अवलिप्राप्तिमेवं त्वं देवि ब्रूहि ॥
ममाग्रतः ॥ त्रैलोक्ये कः पुमानिति हे द्रुपे शुभनिशुं भयोः
॥ ११ ॥ अन्येषामपि देत्यानां सर्वदेवानां पुथी ॥ तिष्ठति
नैवे

स मुखे देवी किं पुनस्त्री च मे कीका ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा सकलतरे
वातस्युर्व्येषात्र संयुगे ॥ शुभासीनां कथं तेषां स्त्री प्रया
मसि संमुखं ॥ १३ ॥ सा त्वंगच्छ मयौ वोक्ता पाशुं शुभनिशुं
भयोः ॥ केशाकर्षणनिधुतां गौरवामागमिष्यति ॥ १४ ॥ दे
युवा च ॥ एवमेतद्वली शुभो निशुं भव्याती वीर्यवो ॥

किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा ॥ १७ ॥ सत्त्वं गच्छ
योक्तं ते यदेतत्सर्वं मा दृतः ॥ तदा च स्वासुरेन्द्राय सैयुक्तं क
रोतु यत् ॥ १८ ॥ इति श्रीकृष्णदेव पुराणे सावर्णि के मन्त्रे
देवी स हात्मे दू त सं वा दः ॥ ॥ अथ ब्रह्म ॥ तदेवेवायमुनि
दिने विधाया विना सांख्यं चरति हि नेदूत रात्र्या विधा

मेतत्सर्वं न सात्त्विकं न रजसं न तीक्ष्णं न विज्ञानं
विज्ञानं न सत्त्वं न रजसं न तीक्ष्णं न विज्ञानं ॥ अथि ह वाच ॥ इत्या क
र्त्तव्यो देव्याः सदूतो मर्ष पूरितः ॥ समा च एव समा गम्य देस्य
राजा यविस्त रात् ॥ १ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्य मा क सर्पा सुता
दूतः ॥ स कोऽथ प्राह देस्या नो मधि पंधून्मलोचनम् ॥ २

५१

कसोभ्यभावनामसुरोधूषलोचनः हंकारेणैव तं भस्मसाच
कारां विकान्ततः ॥ १॥ अथ कुडं महासेन्यमसुराणां तथो वि
का ॥ ववर्ष सायकैस्तीक्ष्णैस्तथा शक्तिरस्यधैः ॥ १० ॥ ततो ५१
धूतशटः कोपात्कृत्वा नादं सुभैरवं ॥ पपाता सुरसेनायां
सिंहो देव्यास्त्रवाहनः ॥ ११ ॥ कांश्चित्करप्रहारेण दैत्या

नाशयेन च परान् ॥ आकां त्याचाधरेणाञ्जद्वयसुम
हासुरान् ॥ १२ ॥ केषां चित्पाटयामासनधैः कोष्ठा नि के
शरी ॥ १३ ॥ तथा तत्प्रहारेण शिरांसि कृत्वा नृपयकु ॥ १४ ॥
बिक्कित्रबाहुशिरसः कृत्वा स्तेनतथा परे ॥ पयोचरुधि
रं कोष्ठादन्वेषां धूतकेशरः ॥ हरणेन तद्वत् सर्वं हरयिं

केशरिह

नीतं महात्मना ॥ तेन केशरीणा देव्या बाहनेनाति कोपिना
॥ १५ ॥ सुत्वा तमसुरं देव्या निहंतुं प्रमुखा वनं ॥ बलं च ह
५१ वितं कृत्स्नं देवीणा ततः ॥ १६ ॥ कुकोपं देव्या धिपतिषु ५२
भः प्रस्फुरिताधरः ॥ आत्मा यया मसवतो चंडमुंडो म
हासुरो ॥ १७ ॥ हे चंड हे मुंड बलैर्बहुलैः परिवारितो ॥

तत्र गच्छत गत्वा च सा समानीयतां लघु ॥ १८ ॥ केशोष्वाहूय
वध्वा वाय दिवः संसयोपुधी ॥ तदा शेषा युध्वैः सर्वैरसुरै
र्विनिहन्त्यतां ॥ १९ ॥ तस्या हतायां दुष्टायां सिंहैश्च विनि
पातितैः ॥ शीघ्रमागम्य तां वध्वा गृहीत्वा तामयां धि
कां ॥ २० ॥ इति सा कं स्तेय पुत्रा रौ सा वशि के म च न रे रे श्री

शुभ

५३

महास्म्ये निशुभ से नानिषु म्रलो व नवधः॥ ॥
॥ कातिकरासवदना महारात्रिभूती पूष्टे विरहित
हस्ता अतिधूसराः॥ तस्या हया च प्रवत्ना तद्विजय
वासादेविदेवरत्ननुतवपाणि पादौ॥ अथिह वाच॥
ज्ञप्ता स्तेत तोरेत्या श्वेडमुंडपुरोगमाः॥ चतुरंगवत्तोपे

ता यपुरमुद्यता युधाः॥ १॥ ददृशुस्तेत तोरेवीमिषद्धा सोचव
स्थिता॥ सिंहस्योपरिशोले त्रशृंगे महतिकांचने॥ ३॥ ते दृष्टा
ता समादातुमुद्यमंच कुरुयताः॥ आरुष्टचापासिधरास्तथा
नेन त्समीपगां॥ ३॥ ततं कोपंचकारो रं विक्राता नरि-प्रति॥
कोपेन चास्यावदनं महीवर्गामभूतदा॥ ४॥ भुवुटीकुटिला

स्त्री

चै २

५४

तस्यात्नत्नाटफलकादुतं ॥ कालिकरात्नवदनाविनिंक्रांतासि
 पाशिनी ॥ ५ ॥ विचित्रखड्गगंधरातरमात्माविभूषणा ॥ द्वीपी
 चर्मपरिधानाशुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविल्लारवदना ॥ ५४
 जिह्वात्नत्ननभीषणा ॥ निमग्नारक्तनयनानादापूरितहिंसु
 खा ॥ ७ ॥ सावेगेनाभिपतिताघातयन्त्रीमहासुरान् ॥ सैन्येतत्र

सुरारिणामभक्षयत^{तु}हृत् ॥ ८ ॥ पार्श्विग्राहंक्षुशाग्राहियोधघंटासमं
 चिता ॥ समादायेकहस्तेनमुखेचिहेपवारणा ॥ ९ ॥ तथैवयोद्धुं
 नुरगौरथेसारथिनासह ॥ निंतिप्रवक्त्रेदशनैश्चर्चयंतिप्रतिभैर
 वं ॥ १० ॥ एकंजग्राहकेषोषुग्रीवायामथवापरं ॥ पादेनाक्रम्यचैवा
 न्यसुरसोन्यसुपोथयत् ॥ ११ ॥ तेमुक्तानिचशस्त्राणिमहास्त्राणि

तथासुरैः ॥ सुखेन जग्राह रुषादशनैर्मथितं त्र्यम्बिकम् ॥ १२ ॥ बलिनां
तद्वत्सर्वसमसुराणां महात्मनां ॥ ममर्शभ हवश्चात्र्याना आश्वा
५ ॥ त्राडयत्तथा ॥ १३ ॥ असिना निहता केचित् केचित् खड्गांगतादिना ५
॥ जग्मुर्विना समसुरादंता ग्राभिहतास्तथा ॥ १४ ॥ हरो न तद्वत्स
र्वसमसुराणां निपातितं ॥ दृष्ट्वा च होभिर्दुःखावतं कालिमतीभि

होदयामास चैकैश्च मुंउहितैः सहस्रशः ॥ १५ ॥

षणां ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महाभीमेर्भीमाक्षीतां महासुराः ॥ १६ ॥ तानि
चक्राण्यनेका निविसमानानि तन्मुखं ॥ बभूवुश्चार्कविं
वानि सुबहूनि घनोदरं ॥ १७ ॥ ततो जहासातिरुषाभीमेभे
रवनादिनी ॥ कालिकरालवदक्रांतुर्दृष्ट्वा दशनोज्ज्वला
॥ १८ ॥ उत्थाय च महासिंहं देवी चंडमधावत गृहीत्वा

तमं पपात यद्गुणो साखडुभिहतं रुपा ॥ २० ॥ हते शेषं ते तः से नं दृष्टं चंडं निपातितं ॥ २१ ॥

चास्य केशेषु शिरस्तेनाशिना द्विनन ॥ २२ ॥ अथ मुंडो भयथा
वत्तां दृष्ट्वा चंडं निपातितं ॥ मंडं सुमहावीर्यं हि शोभे जे
५६ भयातुरं ॥ २३ ॥ शिरश्चंडस्य का ॥ लिच गृहीत्वा मुंडमेव ५६
च ॥ प्राह प्रचंडा हासमि श्रमभ्येत्य चंडिकां ॥ मया
तव त्रयोप ॥ तौ चंडमुंडौ महापशू ॥ पुद्गलं ज्ञेयं यं शुभं

निशुभं च हनिष्यासि ॥ २४ ॥ अथि रु वाच ॥ तावानी तौ ततो ह
ष्टा चंडमुंडौ महासुरौ ॥ उवाच कालिंकल्याणिलालितं चंड
कावच ॥ २५ ॥ यस्माच्चंडं च मुंडं च गृहीत्वा त्वमुपागता
॥ चा मुंडे तित तौ लोके ख्याता देवी भविष्यति ॥ २६ ॥ इति मा
कंडे य पुरा णी सा विती मञ्ज रे देवी म हात्मे चंडमु वधः ॥

सप्तमोऽध्यायः ॥ अथ ध्यानं केतुं जगद्वाहयोरैव कलितकलिनो
व्याघ्रचर्मविभूती ॥ तस्यास्तानां यदंभी अतिबलकरैश्चंडु
हो प्रशस्तौ ॥ तौ हि ज्ञोभूमिभायो विकलितकलिनो व्याघ्रच ५१
र्मविभूती सा देव्यारत्ननुस्त्राविजयनुसहारहे विके मास
अपि ॥ वाच ॥ चंडे च निहतैस्त्ये मुंडे च विविपातिरे ॥ वडुत्ते

पुचसैः श्रेष्ठैः जयिते पुसुरे श्वरः ॥ ततं कोपपराधीनचेतां शुभ्र
तापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैः श्रानां देस्यानामहिदेसह ॥ २
अथ सर्ववर्त्ते देस्याः खडुशीतिरूहा पुधाः ॥ कंबूनां चतु
रसीति निष्कृतं स्ववर्त्ते वर्त्ता ॥ ३ ॥ कोटि वीर्याणि पंचास
रसुराणां कुलानि वैः ॥ शतं कुलानि ध्यो म्याणां निर्गहं

॥४॥
सुममाज्ञया ॥ कालकादो हृदमोय्याः कालकेयास्तयासु
राः ॥ पुद्गायसज्जा निर्य्यानु आशयात्वरितामम ॥५॥ इत्या
पट ज्ञाप्या सुरपतिः सुभोभैरवशासनः ॥ निज्जगाममहासेय
सहस्रेर्वहुभीर्हतः ॥ ६ ॥ आयातं चंडिका दृष्टातसे न्यम
तिमिषणां ॥ ज्यास्वने पूरया मासधरणी गगनांतरं ॥ ७ ॥

जिष्णुविस्तारिताननापि तन्निनार

ततः सिंहो महानादमर्तिवक्रतनानृप ॥ घंटास्वनेन
आशत्रं विकाचोपहं हयत ॥ ८ ॥ धनुष्या सिंहघंटा नश
आ पूरितदि सुखा ॥ निनादेभीषणोः कालीसहस्रेभ्यः
हितः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरे भूपविनाशा य सुरदिमा ॥ ५
वायामरसिंहानामतीवीर्यवत्ता त्रिता ॥ ११ ॥ ब्रह्म

मुपश्रुत्येत्यसे न्येधनुर्दिशं ॥ देवी सिंहस्तथा काली नराधेः परिवारिता ॥ ११ ॥ ३

५३

५२

शगुहविष्णुनांतयेनस्यचशक्तयः॥शरीरेभ्योविनिःक
स्यतद्रूपैश्चंडिकाययुः॥यस्यदेवस्ययद्रूपंयथाभूषण
वाहनं॥तद्वदेवहितद्वक्तिरसुराभ्योभुमाययो॥१३॥हं ५२
सयुक्तविमानाग्रेसान्नसूत्रकमंडलुः॥आयातात्रह्य
शाशक्तिर्ब्रह्मराणीसामिधीयते॥१४॥माहेश्वरीचृषा

५३

रूढाविश्ववराधारिणी॥महाहीवलयाप्राप्ताचंद्रोषा
विभूषणा॥१५॥कौमारीशक्तिहस्ताचमयूरवरवाहना॥
योदुमभ्याययोदैश्यानंविष्णुगुहूरूपिणी॥१६॥तथैव
वैष्णवीशक्तीर्गह्वरिसंस्थिता॥शंखचक्रगदाशा
खरुहस्ताभुषाययो॥१७॥यज्ञवासहमनुत्तरूपंया

त ३
विभ्रतो हरेः शक्तिः शाय्या यद्येतत्र वा रा हि विभ्रती तनुं ॥ १८ ॥
नारसिंही नृसंहस्य विभ्रती सदृशं वपुः ॥ प्राप्ता तत्र शय्या
ह० पत्ति प्रनहत्र संहती ॥ १९ ॥ वज्रहस्तैर्वै श्रीगजराजोपरि
स्थिता ॥ प्राप्ता सहस्रनयना यथा शकस्तथैव सा ॥ २० ॥
ततः परिवृतस्त्राभिरिषा नो देवशक्तिभिः ॥ हन्यताम

इतत्वंगं भगवा न्याश्रुं भूमिभुं भुं ॥ ३ ॥
पुणः श्रीगुं मम प्रीत्या ह चंडिकां ॥ २१ ॥ ततो देवी शरीरात्
विमिंक्रोता तिभीषणा ॥ चंडिका शक्तिरह्युग्रशिवाशत
निनादिनी ॥ २२ ॥ सा चाहधूम्रजटिलमीशानमपराजिता
॥ २३ ॥ ब्रूहि शुंभं निशुंभं च दानवा वतिगर्वितो ॥ ये चात्र
दानवास्तत्र युद्धाय समुपस्थिता ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यमिश्री

तममतां देवा संनु हविर्भुजः॥ यूयं प्रयातुयाता त्वं यदिति
वीनुमिच्छथ॥१५॥ वत्ना वत्ने पादय चोद्वन्नो युद्धको
ही हिराः॥ तदा गच्छत तत्पुं तु मच्छि वापिशिते नवः॥१६॥
यतो निपुक्तो देत्येन तथा देव्या शिवस्त्वयं॥ शिवदू
तीति लोकैस्मिस्ततसा रव्यातिमागता॥१७॥ तेपि शु

त्वावचो देव्या शर्वाख्या तमहासुराः॥ अमर्षा पूरिता जग्मु
र्मंत्रका त्यायनी स्थिता॥१८॥ ततः प्रथममेवाग्रे शरशक्त
ष्टिदृष्टिभिः॥ ववर्षु रुद्धा तामर्षास्तां देवीममरारयः॥१९॥ सा
चतां प्रहिता न्वाराणां कृतचक्रपरस्वधान्॥ चिक्रे हलिन
या ध्यातधनुर्मुक्तेर्महेषुभिः॥२०॥ तस्याग्रतस्तथा का

येना ३

त्रिप्रलयातविदारिताः॥ खड्गगणोद्यिताः शारिंकुर्वन्नीव्यच
रत्तरा॥ ३१॥ कर्मडलुजलाक्षेपहतवीर्याहतेनसः॥ ब्रह्मणी
३२ वाकरोक्षत्रव्येनैस्मधावति॥ ३३॥ माहेश्वरीत्रिभूतेनत ३४
याशक्त्यातिकोपिना॥ ३५॥ ऐशिकुलिशपातेनशतशोदेय
दानवाः॥ पेनुर्विदारिताः एष्टुंरुधिरौधप्रवर्षिताः॥ ३६॥ तुंड

नारसिंहचाराजोतदापूर्णादिगंतराः॥ ३

प्रहारविध्वस्तादंष्ट्राग्रहतवत्सः॥ वराहसूर्योन्यपतंश्चक्रेन
चविदारिताः॥ ३५॥ नमैर्विदारिताः शान्त्र्याभिहृत्यंतीमहासु
तान्॥ ३६॥ चंडादुहासेरसुराशिवदूत्यभिरूढाः॥ पेतुः
थिव्यापतितास्तांशुषादायसातदा॥ ३७॥ इतिमातृगणकुं
मर्दयतंमहासुरान्॥ दष्टाभ्युपापैर्विविधैर्नसुरैर्वारिसेनिका

३८॥ पलायनपराहृष्टादेत्यान्माह गणार्हिनान् ॥ योऽमुमभ्या
पुण्योऽकुक्षोरक्तवीजो महासुरः ॥ ३९ ॥ रक्तविन्दुर्व्यदाभूमौ प
तस्य शरीरतः ॥ समुत्पतति मेदिन्या तत्प्रमाणो महासुरः ॥ ४० ॥
युयुधेस गदाधारिर्द्रुशक्त्या महासुरः ॥ तत
श्चैत्री स्ववज्रैरारक्तवीजमनाडयत् ४१ कुलिसेनाह

तस्या सुतस्य सुखावशोऽणितं ॥ समुत्पत्य ततो देवास्तदुपास्तपरा
क्रमाः ॥ पावन्त पतितास्तस्य शरीराहृक्तविन्दवः ॥ तावन्नुप
रुषान्तास्तद्वीर्यवत्सर्वीर्यवल्लवीक्रमाः ॥ ४३ ॥ ते चापियु
यधुस्तत्र परुषारक्तसंभवाः ॥ समन्माह भिरत्युग्रशस्त्र
पातानिभिषणः ॥ ४४ ॥ पुनश्च वज्रपातेन हतमस्य शिरोऽप

दा॥ ववाहरत्तं पुरुषास्ततो ज्ञाता सहस्रशः॥ ४५ वैश्रवीस
मरेचेनंच केणाभिजघानह॥ गदया ताडयामास ऐत्रीत
६४ मसुरेश्वरं॥ ४६ वैश्रवीचक्रमिन्नस्य रुधिरस्रावसंभवेः
सहस्रशोजगद्या त्तत्प्रमारोर्महासुरैः॥ शक्त्या जघान
कोमा शीवाराही च तथा सिना॥ माहे श्वरी विशूलै नरक्तवी

जं महासुरं॥ ४७ सचापि तदपादेत्यः सर्वो एवाहनस्तथ कृ
मातृकोपसंमाविष्टोरक्तवीजो महासुरः॥ तस्याहतस्य डुधा
शक्तिशूलनादिभिर्भुवि॥ पपात यो वैरक्तो घस्तेनासं हृतशो
सुराः॥ ५० तैश्चासुरास्तं संभूतेरसुरैः सकलं जगत् व्याप
मासीस्ततो देवा भपमा जग्मुस्तमम्॥ ५१ तां त्रिषणां सु

६५

तन्मृष्टाचंडिका प्राह सत्वरं ॥ उवाच काली चासुंदे विस्तरि
 चरुं कुरु ॥ ५१ ॥ मङ्गलं पातं संभूतारक्तविंदुमहासुरान् ॥ र
 क्तविन्दोः प्रतीहृत्वं वक्त्रे नानेन वेगिना ॥ ५२ ॥ भक्त्येति व
 ररशो न दुस्त्यत्रा महासुरान् ॥ एवमेष हयं हेत्यलीगारको
 गमिष्यति ॥ ५४ ॥ भक्त्येति साक्षात्स्वयाचोपानचोत्पश्यति

६५

चायरे ॥ इत्युक्ता तां ततो देवी श्रुत्वेनाभिज्ञघानतं ॥ ५५ ॥ मुखेन
 कालिजगृहे रक्तबीजस्य शोणितं ॥ ततो सा वाजघानाय
 गदघातत्रचंडिका ॥ ५६ ॥ न चास्या वेदनां च क्रेगदाया तो ह्यि
 कामपि ॥ तस्या हनस्य देहात्तु बद्धसुस्त्रावशो शितं ॥ ५७ ॥
 तस्ततस्तद्वक्त्रेण चासुंडा संप्रयच्छति ॥ मुखेन सुदुये स्या

६६

रक्तपाता महासुरमहासुराः ॥ ५० ॥ तां श्रुत्वा शयं मुंदापयोत
त्यच शोणितं ॥ देवी शूलेन वज्रेणाचारौरसिभिरेष्टिभिः ॥ ५१ ॥
जघनरक्तवीजं नचा मुंदापित शोणितं ॥ सद्यथा तमहीष्ट ॥ ५२ ॥
देशस्वसं हसमाहतः ॥ ६० ॥ श्रीरक्तमहीपातरक्तवीजो महा
सुरः ॥ ततस्ते हर्षमनुत्तमवापुस्त्रिदशानृप ॥ ६१ ॥ तेषामात्त

गणोजातो न नर्त्ता संसरो द्रुतः ॥ इति ॥ कैडे पुरा साव
र्णिके ॥ अत्र देवे महात्म्ये ॥ कवी जवधः ॥ अष्ट आद्यः
अथ ॥ भूतप्रेक्षा भवेत्तु गलितकलितेति भ्रती
विविधं तस्यादाहेन घोरं प्रतिदिनसमये तं स्तुते देवदेवः
भूतेषां तस्मिन् लितविभवैरक्तविजो विभक्त्यविहातु

म० ३

वीर्याविजयतिसदृशरहरहेमिवकीर्तिः ॥ ८ ॥ राज्ञो वाच ॥ वि
चित्रमिदमाकर्ष्यातं भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्चरितमहा
ह ॥ स्मरक्तवीजवधाश्रितं भूयश्चोद्गम्य हं श्रोतुं रक्तवीजे नि
पातिते ॥ चकार शुंभो यत्कर्म निशुंभश्चानि कोपनः ॥
अपि वाच ॥ चकार कोपम तुलं रक्तवीजे निपातिते

शुंभासुरो निशुंभश्च हतेषु श्रेष्ठेषु चाहवे ३ ह अमानं महासे
अं विलोक्या सर्वमुद्धरन् ॥ अभ्यधाव निशुंभो यमुख्यया
सुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथा एवैषा र्शयो धुमहासुरः
संदर्ष्टे पुटाकुडाहं तु देवीमुपाययुः ॥ निहंतुं चंद्रिका कोपा
त्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ५ ॥ ततो युद्धं मती वासि देव्यां ॥ ६ ॥

मं
६८

अनिशुंभयोः॥ शरवर्षमतीवोग्रमेव योरिववर्षतो १ चिह्नेराजा
त्ताभ्यां चंडिकासुसरोत्करैः॥ ताडयामासचांगेषु राखो धैरसुर
प्वरो॥ ८॥ निशुंभो निशितेखड्गं चर्मचादायशुप्रभं अताडय
ड्डिसिंहं देव्या वाहनमुत्तमं २ ताडिते वाहने देवी सुरप्रेतासिमु
त्तमम्॥ निशुंभस्याशुचिह्ने चर्मचाप्यष्टचंद्रकं १० चिह्ने

चर्मशिखरे च शक्तिचिह्ने पशोसुरः तामप्यस्य द्विधा च
केच केनामि सुरवायताम् ११ कोपाध्यातो निशुंभो यशूले
जग्राह हानवः॥ आयाते सुष्टिपाते न देवी तश्चाप्यचूर्तयत्
॥ १२॥ आविष्टा यगदांसोऽपि चिह्ने पंचडिकां प्रति सापिदे
व्या विष्णूले न भिन्ना भस्मात्त्वमागता ॥ १३॥ ततः परशूदसं

मिहितं देवे राका शसं स्थितैः ॥ ११ ॥ शुंभेनागत्य या राक्ति मुक्ता
ज्वालातिभीषणा ॥ आयां त्रिवद्रिकूटाभासा निरस्तामहो
१० ल्कया ॥ १२ ॥ सिंहनादेन शुंभस्य व्याघ्रं लोकत्रयां भरे ॥ निगर्था १०
न निश्चरो घोरो जितवानवनीपते ॥ १४ ॥ शुंभमुक्तां कुरंगदेवी शुं
भस्तत्प्रहितं हरान् विद्धेदस्वशरीरं मे शतशो य सहस्रतः

१५ ततः सा चंडिका कुङ्कुमाशूलेनाभिजघानतं स तदाभिह
तो भूमीं मूर्च्छितो निपपात ह ॥ १६ ॥ ततो निशुंभं संप्राप्य चेतनामा
तका मुकः ॥ आजघान शरीरे देवीका तं केशरीणां तथा १७
पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेष्वरः चक्राग्रहे नरिती
जङ्घादयमास चंडिकां ॥ १८ ॥ ततो भगवती कुङ्कुमादुर्गादुर्गा

तिनाशिनी॥ चिक्केरता निचकाशित्वसरेसायकांशुता ३२ त
तोनिशुभोवेगेनगरामादायचंडिकां॥ अन्यथावतवेहंतुंदेत्य
३१ सेनासमावृतः॥ ३०॥ तस्यापततयुवाशुगहं चिक्केरचंडिका ३१
देनशितधारेणसवशूलेसमादरे॥ शूलहस्तंतमायांतं निशु
भममराईनं॥ हृदिविव्याधशूलेनवेगाविद्धेनचंडिका ३२

ति १
भिन्नस्यतस्यशूलेनहृदयानिस्तनोपरः महाबलोमहावीर्य
स्तिष्ठेपुरुषोवदन॥ ३३ तस्यनिकामतोदेवीप्रहस्यस्वनवश
तः॥ शिरश्चिक्केरखड्गेनततोसावपतद्रवि॥ ३४ ततःसिंह
शपादोग्रदंष्ट्राक्षराशिरोधरान्॥ असुरास्तास्तयाकाली
शिवदूतानथापरान्॥ कौमारीशक्तिनिर्भित्राकेचिनेशु

वलमाश्रित्ययुंसेयातिमानिनी १ देव्यु वाच एकैवाहंजगत्य
 त्रितीयाकाममापरा पश्येतादृष्टमय्येवविशंत्योमहिभूत
 २ पः ३ ततसमस्तास्त्रादेव्योब्रह्माणीप्रमुवात्तयं तस्यादे
 व्यास्तनौजगमुदेकैवाष्ट्याम्याजोस्थिरोभव ५ त्रिषि वा
 च ततप्रववृतेयुद्धदेव्याशुंभस्यचोभयोः पश्यतांसर्वदेवो
 सीतदोविका ॥ ४ ॥ स्तुतवाच ॥ अहंविभ्रत्यावहुभिर्गिरुसुपेयदो

नामसुतराणांचदरुणां ६ शरवर्षेशितेः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव
 दारुणैः ॥ तयोयुद्धमभूयंसर्वलोकभयंकरं ७ दिव्याश्चस्त्रा
 णिशतशोमुसुवेयान्यथांविका ॥ वभंजीनिदेत्येनस्तस्मिन्निघा
 तकर्तृभिः ८ मुक्तानितेनचास्त्राणिरिघातिपरमेष्ठुरी वभं
 जलिलयेवोग्रहंकारोच्चारणादिभिः ततशरशतेदेवीसा

१४ कादयतसोसुरः॥ साधितसुः पिता देवीधनुश्चिह्नैः चेषुभिः १०
 किं नैधनुषिदैत्यत्रस्तथाशक्तिमथाददे चिह्नैरदरे विचित्रैः
 रातामप्यस्यकरेस्थिता ११ ततस्त्वक्कुमुपाशयशतचंद्रच
 भानुमत्॥ अभ्यधावतदादेवीदैत्यामधिपेनरः १२ तस्याप
 ततश्वासुषकुं चिह्नैरचंडिका धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चम

धारे ३

चार्ककरामलं १३ हताश्वशतदादैत्यपि नधन्वा वि
 शारथिः॥ १४ जग्राह सुदूरं मेविका निधनोद्यतः चिह्नैराव
 ततस्तस्य सुदूरं निशितैः शरैः १५ तथापि सोम्यधावनामुष्टि
 मुद्यम्य वेगवान्॥ समुष्टिं पातयामास हृदये दैत्यपुंगवः १६
 व्यास्तं चापि प्रादेवी तले नीरस्यताडयत्॥ तलप्रहराभिहतो

निषपातमहीतले ॥ १७ ॥ सनेत्यराजसहसापुनरेवतथोश्चितः
१८ ॥ तत्रापिसानिराधाशयुयुधेतेनचंडिका निषुद्धंवेत्तइ
१५ ॥ दैत्यश्चंडिकाचपरस्परं ॥ चक्रतुं प्रथमं शुद्धं मुनिबिस्म १५
पकारकं ॥ ततोनिषुद्धं शुद्धिं कृत्वातेमां विकाराय २०
उत्पात्यभ्रामयामासचिह्नेपधरणीतले स हि प्रोधरणी

प्राप्यमुष्टिमुद्यम्यवेगीतः २१ ॥ अभ्यधावतदुष्टं साचंडि
कानिधनेकया ॥ तमायां ततोदेवीसर्वदैत्यजनेश्वरं २२
जगत्यापातयामासभित्ताशूलेनवहसि ॥ सगतासुप्रानोर्वा
देवीशूलायविहृतः २३ ॥ चालयन्सकलां एथीसाञ्जीवी
पासपर्वतां ॥ ततः प्रसन्नमयि लंहतेतस्मिन्पुनरात्मनि २४

जगत्स्वास्थ्य मतीवापनिर्मलं चावभ्रमः उत्पत्तिमेष्टासो
 त्काये प्रागासंस्ते समं वयुः १५॥ सरितो म्पार्थवाहिः अस्त
 १६ यासंस्तत्र पातिते ॥ ततो देवगणा सर्वहर्षनिर्भरमानसाः १६
 १६ वभूर्बुर्निहते तस्मिं गंधर्वास्तु तितं जगुः ॥ अवाहयन्त
 येवाऽयेन नृनुश्चाप्स रोगणाः १७ वनुपुण्यपुत्रयावा

इति ०००

इत्युप
 रशो
 भाग

ताः सुप्रभो भूदिवाकरः मन्त्रसुखाग्रयः प्रोक्ताः प्रोदिजनि
 नस्वनाः ॥ इति ॥ केंडेयपुरा ॥ साव शिंके ॥ अंत देवी हस्त्ये
 शुभ वषः ॥ दशमो ध्यायः ॥ अथ ध्यानम् ॥ विष्णवे नमः ॥
 विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥
 विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥ विष्णवे नमः ॥

देवाउचु॥४॥

सुंदरी॥ इत्यादिमन्त्राणि विनयेना सुंदरीरहन्तु ॐ
पिरुवाचा॥ देवा हनेतत्र महा सुरेन्द्र सेना सुरावद्धि पुरोग
११ मास्त्री॥ कात्यायनीतु युवुरिष्टलंभाद्विका शिवक्रास्त्र ११
विक्रासितासाः॥ रं॥ देवि प्रपंचा हिं हरे प्रसीद प्रसीद मा
तज्जगतीस्त्वित्य प्रसीद विश्वेश्वरिणा हि विश्वं त्व

मीश्वरीदेवि चराचरस्य १ आधारभूता जगतस्त्वमेका महती स्वरूपे
रायतस्य तासि॥ अपां स्वरूपस्थितया त्वये तदा प्याप्यते कृतं
मलं घ्यवीर्यं॥ ३॥ त्वं वैश्रवी शक्तिरनंतवीर्या विभवस्य बीजं
परमासिमाया॥ संमोहितं देवि समस्तमेतत्त्वं वैश्रवं प्राभुवि
मुक्तिहेतुः॥ विद्या समस्तास्तव देवि भेदास्त्रियं समस्ताः सक

१०॥ ^{गु}त्ताजं तु ॥ त्रयैकया पृथिवी संवत्सरे जन्मते स्म तिष्ठत्यव्यय सयरोक्षी
॥ ५ ॥ सर्वभूता यदा देवि त्वं प्रकृतिप्रदायिनि त्वत्कृपाकृतं
१८ येकावर्गं तु परमोक्तयः ॥ सर्वस्य बुद्धिरूपेण त्वं न च दृ
दिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गादेवेत्येव नारायणी नमोस्तुते १९ क
त्माकाष्टादिरूपेण परिहृतमदायिनी विश्वस्योपरतीश

लमंगा १ य ३
८॥
कैना रायणी नमोस्तुते ॥ सर्वसंगं त्वेशित्वे सर्वार्थसाधिके शरत्सर्वे
त्र्यं क्वे गोरी नारायणी नमोस्तुते ॥ १० स्थापित्विनि विनाशानं
शक्तिभूते सनातनी गुराग्नये गुराग्नये नमोस्तुते ॥
१०॥ शरणागतरी नमोस्तुते ॥ ११ सर्वस्यार्तिहरे
देवी नारायणी नमोस्तुते ॥ १२ हंसपुक्तविमानस्ये ब्रह्मा

१६

गीरूपधारिणी ॥ कोसंभसकैरेवीनायगीनमोस्तुते ॥ १७ ॥
 त्रिशूलचंद्राक्षिधरेमहाहृषभवाहिनी ॥ माहेश्वरी ॥ स्वर्ग
 पेणानायगीनमोस्तुते ॥ १८ ॥ गुरकुट्टवृतेमहाशक्ति ॥ १९ ॥
 घे ॥ कोमारिरूपसंस्थानेनायगीनमोस्तुते ॥ २० ॥ शंख
 चक्रगदाशङ्ख ॥ गृहीतपरमायुध ॥ प्रसीदवेस्वरीरूपेनाय

जगद्धिंशसिनिगति ॥ होयेतुलनिक्रमे ॥
 शवीर्यशेषापतालायतुः ॥ एवंभगवतीदे
 पुत्रपुत्र ॥ २१ ॥ प्रयुक्त ॥
 येनोत्तमविश्वसेवविश्वप्र
 जानन ॥ २२ ॥ प्रयुक्ति ॥ २३ ॥

सर्वं भवति ॥ महाकाव्या नहा
३३ सेवकाः सेवकाः महाभारतसेवकाः
यतिः कः रेभिः भूतानां सेवकाः सेवकाः तनी
राणां शेवत्नः ॥ इति प्रदाय ॥ देवतावेतनं
नाशा योपजायते ॥ ३६ ॥ पुतासंमृजिता ॥

पे सर्वशे सर्वशक्तिसमाधिने ॥ ३७ ॥ देवि दुर्गे इति नमोस्तुते
॥ ३८ ॥ एतत्ते वदनं सोम्य त्वं ॥ पातुनः सर्वभूतिभ्यः
स्वायन्ती नमोस्तुते ॥ ३९ ॥ त्वत्कृतं मत्पुत्रमशेषादुरा
॥ ४० ॥ विशूलं पातु नोभीते ॥ ४१ ॥ हिमवतः इत्य
ने ज्ञासि त्वनेना पूजतां जगत् ॥ ४२ ॥ द्यौः पातु नो देवी भवाम्यो नः

सुष्टु ३

नानविपेनरुणा त्वामश्रिता ३

मुत्तानिव ॥ १६ ॥ असुरासुखसायंकचर्चितस्तेकरोच्चला सुभाय
खड्गोभवतुचंडिकेत्यांनतालयस ॥ १७ ॥ रोगानशेषानिपदं सितु
८१ व्या ॥ कामान्सकलानभिगच्छेत्वा माश्रिता ह्यप्राप्य तां प्रयां ६१
ति ॥ १८ ॥ एतत्क्रीतं यत्त्वया साधुर्महिषां देवि महासुराणां रूपे
नैकैव दुःखात्ममूर्तिरुक्ता ॥ त्विदं केतुत्पन्नं गतिनाम्ना ॥ १९ ॥ विद्यासु

करने २

विवेकदीपेष्वाद्यापुनाकेषु १

शास्त्रेषु ॥ चकात्वरेत्या मयत्त्वगर्ह्येति महाभकारे विभ्रामयत्वे
तदतिवविश्वं ॥ २० ॥ रक्षां सिवत्रोयविषाश्च नागायत्ररयो रसुव
त्वानियत्र ॥ रावानलो यत्र तथा विमज्जेतत्र स्थिता त्वं परिपश्य
विश्वं ॥ २१ ॥ विश्वे च रिचं परिप्रासि विश्वं विमवात्मिका धा
रयसीति विश्वं ॥ विश्वं शवं द्याभवती भवंती भवंती विश्वं श

पाये ह्ये च यिभक्तिनमः ॥ ३२ ॥ देवी प्रसी परिपालय नो हि तेभि
 सं यथा सुरवदा रधुं नैव ततः ॥ ३३ ॥ पापानि सर्वजगतां प्रलयञ्च
 ८२ या सु उत्पाकजनितां शुद्धोपसर्गात् ॥ ३४ ॥ प्रतापानं प्रसी ८२
 चंदे विविक्त्या त्रिहा रिणी ॥ ३५ ॥ काना सिना मि ॥ ३६ ॥ का
 वरदा भवः ॥ ३५ ॥ देव्यु वाच वरदा सुरगणा वरं यम

२

सेकत ॥ तं रणुधं प्रयच्छामि ज्ञाना मुपपन्नं ॥ ३६ ॥ देवा च ॥ ३७ ॥ सर्वा
 धा प्रसमने त्रैलोक्ये स्थिते ॥ ३८ ॥ एवमेव त्वया काव्यं मत्स्यं देवि
 नाशनम् ॥ ३९ ॥ देव्यु वाच वैरस्वने हरे प्राप्ते ॥ ४० ॥ अष्टाविंशति मे भुव
 णुं भो निषुं न शैवा आबुत्त ॥ ४१ ॥ सुरै ॥ ४२ ॥ नंदगोप नृदेजा ता वशी राग
 र्भ संभवा ॥ ४३ ॥ तत स्तोना शयिष्यामि विंध्या च त्त निवासिनी ॥ ४४ ॥ अरण्य

तिरोद्देगारूपेण पृथिवीतले अथ तीर्थं हविष्यमिवे प्रचिन्नाय
हासुरान् रक्तादंताभविष्यं निरादिमीकुसुमोपमा ४० नतोमं
देवतास्वर्गमर्त्यलोके च मानवाः सुखतो व्याहरिष्यंति सततं इह
दंनिका ४१ ॥ भूयश्च सभवाः सभवाः सभवाः सभवाः सभवाः सभवाः
संस्तुता भूमौ संभविष्याम्य योनिं ४२ नतः शानेन नेत्राणां

निरिह्यी ध्यामी धं मुनीन् ॥ ४३ ॥ ततो ह मखिलं
सुराशाकैरावृष्टे प्रातः ध्यायेत् ॥ ४४ ॥ शार्कभूरिति विष्य ततः
व्यास्यम्यहं भुवि ॥ तत्रैव पश्येत् ध्यामि दुर्गा नाम ह दुर्गे ॥ ४५ ॥
दुर्गा देवि त्रिविधा तं तन्नाम विष्यति ॥ पुनश्चाह भवार्थं मूलं

पंकुत्वादिमाचलने ॥ ४६ ॥ रक्षोमिहैयिष्यामिमुनिनां ज्ञानाकारणा
त ॥ तदा मां मुनयः सर्वे स्तोत्रं चानम्य मूर्त्तये ॥ ४७ ॥ भीमादेवी
तिविष्ण्याति तं ज्ञेनाममतिष्ठति ॥ यदा कुराणा खल्वैलोक्यमा
हावाधां करिष्यति ॥ तदा हं भ्रामरं रूपं कृत्वा स लोकोत्तम
त्रैलोक्यस्य हिताय मवधिष्यामि महासुरं ॥ ४८ ॥ आचारि

च सा त्त्वास्तदास्त्वोप्यनिसर्वतः इत्यं यदा पदा बाधा दान बोध्या
भविष्यति ॥ ५० ॥ तदा तस्य वृत्तीर्याहं करि म्यारि संज्ञयं इति केंद्र
यपुराणोसावर्णि केमञ्जु नरे देवी महात्म्ये नाथ गी सु ति ज्ञ
य ध्यानम् ॥ अथ ये सन्त नरे सा या प्रसादा कथा हो र्ना निरुक्त
ये सन्त नरे कथा जि लि भा रथ ॥ अथ श्री ब्रह्मा विनिर्दिष्ट

यपु रागो सावर्णि के मञ्जु नरदेवी महात्म्ये ना रायणी स्तुति

वर्धमानम् ॥ अथानेकानामप्येसायाप्रसादाकृत्यहेमचन्द्र

नाशमशीलंस्ताने ॥ एते सर्वे विमोहिता सुमदिने चावर्तुं स्यात् ॥
 युवाच ॥ एभिस्तैवैश्वर्यं सिद्धं लोभ्येयं समाहितः तस्याहं सक
 ८५ लावाधां शमयिष्याम्यशक्त्यै ॥ मधुकैटभनाशं च महिषा सुराणां ८५
 तनं ॥ कीर्तयेयिष्येति ये तव हृदयं निशुभयोः ॥ १ ॥ अशुभं च च
 तुर्दृश्या नवम्यां चेकचेतसः ॥ स्तोत्रं लिखेव ये भक्त्या मम माहा

शुक्लभाक्कसंमन्वितः ॥ १॥ सर्ववाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसुतान्वितः ॥ मनुष्यामात्रादेन विद्याति न सं
 याकृतं ॥ १० ॥ शरत्काले महापूजां क्रियते याचवार्धिका तस्या शयन
 न्ममेतन्महात्म्यं तया चोत्पन्नमः पुमान्मम परकर्मचतुष्टये
 जायते निर्भयः पुमान्मम विषयः सङ्गं ये यात्रिकस्तथा तांचा ॥
 पद्यते ॥ नंदते च कुलं पुंसां सारवता ॥ १॥ योति कर्त्तुं हि स
 वतया दुःखप्रदर्शने ग्रहपीडापुचोग्रासुमाहा ॥ १ ॥
 माहात्म्यं ॥

स्म्यं शृणुयान्मम ॥ १५ उपसर्गां समं व्याप्तिग्रहपीडा सुखा
लाः ॥ उपसर्गां समं व्याप्तिग्रहपीडा सुखारुणा दुःखं च
८९ नृभिर्दुःखं सुखं प्रमुपजायते बालग्रहाभिभूतानां बालानां ८९
शान्ति कारकं ॥ १० संघातोदे च नृणां सैत्री करणमुन्नमम् ॥
दुर्वृत्तानां मशेषाणां बलहानिकरं परं रक्षोभूतपिशाचा

नां पठनादेव नाशनम् १६ सर्वभूतेषु न्यहास्यं नमस्तु त्रिधि
कारकं पशुपुष्पाद्यैश्चैश्च गंधदीपैस्तपोहोमैः १६ विष्णु
णां पूजनैर्होमैः प्रोक्तानि चैव हारिणं अग्नौ च विविधैर्भोगैः प्र
दातुं नैव त्सरेणाया ॥ १७ प्रीतिर्भोगिपते सारिणं स ह सुचरितं प्रोते ॥
श्रुतं हरति पापानि तया योग्यं प्रकृति ॥ १८ रक्षां करोति ॥

भोय-नाकीर्त्तनंमम पुद्गेषु चरितं यन्नेदु मृदैत्यनिवर्त्तं
॥ २॥ तस्मिंश्चुते चेति कृतं भयं पुसां न जायते युष्माभिस्तु तेषां
॥ ३॥ आश्विन ह्यर्षिभिः कृताः ॥ १॥ ब्रह्मणा च कृतास्ता सुप्र
पुंति शुभां प्रति ॥ अरं सौ प्रां नरे वायि वा गिरि वा रितः
॥ ४॥ दसुभिर्वा वृत्तः शूत्रेण हीनो कथि शोचुः ॥ सिंहव्य

॥ ५॥ दशतिवित्रं पुत्रां शुभं न च शुभं
॥ ६॥ दशेयपुत्रा ॥ सावर्णिके ॥ अतरेदे विमलस्मेदे
॥ ७॥ दशो ध्यायः ॥ अषि वाच एतत्ते कथितं भूपर
॥ ८॥ शुभं मम् ॥ एवं प्रभावा सादेवी यथेद ध्यायेते जग
विद्यातथैव क्रियते भगवदि ॥ शुभाय या तयात्यमे

अथ तथैवाऽधि विवितनः १ मोहं ते मोहिनाश्चैव मा
दापरे ॥ तासुपैहि महा राज सरास्यं मुमुक्षुः ३
नराणां श्रोगस्वर्गापवर्गश ॥ मांके सडेय वाच ॥
सुरथः सनराधिपः ४ प्रणिपत्य महाभाग
॥ निर्विस्तो हि मम ह्येन राज्यापहरसोन च ॥